ΡΕ ΥΜΝΟΝ Δευτέρα 4 Ἰρίου 1291

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ

ΕΤΟΣ Α'. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΣΦΗΝΙΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 26

ΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

άσκαλος βενιζελικὸς
νων, ἀναμφιβόλως,
, κατὰ τὴν διάρκει
τετραετοῦς βενιζε-
τίας, εἶχον μεταβά-
ην διδασκαλικὴν ἕ-
εἰς βῆμα πολιτικὸν
Σχολεῖα εἰς τά-
κομματικῶν ἀσχη-
νῶν, διδάσκαλος βε-
κὸς ἀδελφός, ἐν δια
ύτητι, τοῦ ἐκ Παρα
λέων συναδέλφου
λλὰ ταπώτερος ἐκεί
λοι μὴ ὑποκύψατε.
ς ἑδραῖοι ἐν τῇ
ρὸς τὸ δίκαιόν σας
« ἡνωμένοι »
« ἀξιοπρέπεια » σας.
ρτήτως κομματι-
χρώσεως ἀντιστῆ-
τῆς φαυλοκρατί-
ου καὶ ἂν τὴν συναν
, εἴτε εἰς τὸ κόμμα
φιλελευθέρων, εἴτε
στρατόπεδον τῆς
πολιτεύσεως, « Η-
νοι » ἀξιώσατε
Κυβέρνησιν νὰ
ρέψῃ τὰς καθ' ἡ-
κίας τὰς ὁποίας
οἱ κομματάρχαι-
διδάσκαλοι ἀξιώσα-
ὴν Κοινωνίαν, νὰ
σουν ἐκτὸς τῆς ἐκ-
διαπάλης »
ἡ ἀνάγνωσις τῶν
ω συμβούλων δὲν
λει τὴν ἀγανάκτη-
σόν κυνισμὸν των
το πρόξενος ἀκρ
ελώτων.
ἡ ὑποκρισία οὐδέ
εδηλώθη τόσον γε
ἄτεχνος καὶ εἰς
ν ἄλλην περίπτω-
μῦθος τῆς ἀλε-
ἐδείχθη τόσον ἐπ:

—ο—

νωμένους » θέλει
ούς διδασκάλους ὁ
ων πανδιδασκαλι-
ναγερμόν, διὰ ν'
ψῃ τὴν μετάθεσιν
ενιζελόπληκτος δι-
ας « Ἡνωμένους
αὐτοὺς εἰς προνου-
ντα, διὰ νὰ μὴ χά-
τυχίαν του καὶ διὰ
μένη ἐν τῇ πόλει,
οἱ ἄλλοι συνάδελ-
οἱ διεστραμμένοι
χίας, ἔχουν
ρα αὐτοῦ δικαιό-
ὑστεροφὴν αὐτοῦ
φωσιν καὶ ἱκανό-
« Ἡνωμένους » ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως, θέλει νὰ ἴδῃ τοὺς διδασκάλους ὁ διατριβογράφων βενιζελοπαθὴς διδασκαλίσκος, διὰ νὰ ἀντιστοῦν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξυγίανσιν τῆς δημοτ. ἐκπαιδεύσεως, διά τῆς ἀπαλλαγῆς αὐτῆς ἀπὸ τοῦ βενιζελικοῦ μιάσματος. « Ἡνωμένους » ἀξιοῖ νὰ ὁδηγῇ ὁ κακότυχος τοὺς συναδέλφους του, εἰς ἀντιπειθαρχικὰ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως κινήματα, διότι ἐν τῇ ἑνώσει διαβλέπει τὴν ἰσχὺν καὶ ταύτην φαντάζεται, ἐν τῇ ἀπλότητί του, ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς ὄφελος του ἀτομικόν. « Ἡνωμένους » ἐπεθύμησεν ἡ καρδία του καὶ ἐπόθησεν ἡ ψυχή του, ψυχὴ ἀκάκου ἤδη κρινίου καὶ καρδία ἀθωοτέρα ἤδη περιστερᾶς τοὺς διδασκάλους, διότι ἐπέρασεν ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶχεν ἀνάγκην συναδέλφων οὔτε ἐλογάριαζε συναδέλφους, διότι ἤρκει τὸ « σῆμα » τοῦ βενιζελισμοῦ νὰ τὸν καθιστᾷ ἀτιμώρητον δι' ὅσα κατὰ τῆς δημοτ. παιδείας διέπραττε καὶ νὰ τοῦ δίδῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑβρίζῃ διὰ τῶν ἔργων τὴν ἰδιότητά του, ὡς διδασκάλου, καὶ διὰ τῶν λόγων τὴν τιμὴν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

—ο—

Ὅταν κατὰ τὸ παρελθόν, τὸ τετραετὲς παρελθὸν τῆς βενιζελοκρατίας οἱ ἀντιβενιζελικοὶ διδάσκαλοι κατεδιώκοντο, μετετίθεντο, ἀπελύοντο, ἐταλαιπωροῦντο, ἐξηυτελίζοντο καὶ ἐδεινοπάθουν, ὁ σαλπίζων τὸν πανδιδασκαλικὸν συναγερμόν, διὰ νὰ τὸν σώσῃ ἀπὸ τὴν μετάθεσιν, διατί δὲν ᾐσθάνετο θιγομένην τὴν διδασκαλικὴν του φιλοτιμίαν καὶ τὸ συναδελφικόν του αἴσθημα δὲν τὸν ὤθει εἰς ἐκκλήσεις πρὸς τοὺς συναδέλφους του ὅπως « ἡνωμένοι, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως » ἀντιστοῦν κατὰ τῆς βενιζελικῆς φαυλοκρατίας καὶ μὴ ἐπιτρέψωσι τὰς ἐναντίον τῶν καταδιωκομένων συναδέλφων των « ἀδικίας »;

Διατί δὲ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ διατριβογράφων διδάσκαλος, δὲν ἐκάλει τοὺς συναδέλφους του ὅπως « ἡνωμένοι » σταθῶσι ἐν τῇ « ἀξιοπρεπείᾳ » των, τὴν ὁποίαν αὐτὸς καὶ τινες ἐν βενιζελισμῷ ἀδελφοί του κατερρύπαναν καταστήσαντες ἑαυτοὺς δούλους ταπεινοὺς τοῦ κομματικοῦ των πάθους καὶ ἀναδειχθέντες ἱκανώτατοι εἰς τὸ ὀρύεσθαι καὶ ἀσχημονεῖν ὑπὲρ τοῦ τέως, φεῦ!, ἀρχηγοῦ του, ἀλλ' ἀνίκανοι ν' ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὴν ἀποστολὴν των;

Πῶς δὲ δύναται νὰ μετρηθῇ τὸ ὕψος τοῦ θράσους τοῦ διατριβογράφου καὶ πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ, ἂν ὄχι κυνισμὸς ἡ παρότρυνσις αὐτοῦ πρὸς τοὺς συναδέλφους του, ὅπως « ἡνωμένοι » ἀξιώσωσιν ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν νὰ ἀφήσῃ αὐτοὺς ἐκτὸς τῆς ἐκλογικῆς διαπάλης;

Πότε ἀνέμιξεν αὐτοὺς εἰς τὴν κομματικὴν διαμάχην ἡ Κοινωνία καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἠθέλησεν αὐτὴ νὰ ἐκτρέψῃ αὐτοὺς τοῦ προορισμοῦ των θεωρεῖ περιττὸν νὰ εἴπῃ ὁ ἔξυπνος διατριβογράφος, ὑποθέτων, ἴσως, ὅτι ἐλησμόνησεν ἡ Κοινωνία ὅτι ἦτο ἐπὶ τετραετίαν καταδικασμένη νὰ παρακολουθῇ μετ' ἀποστροφῆς τὸ ἀηδὲς θέαμα διδασκάλων κυλιομένων εἰς τὴν λάσπην τοῦ ἐμπαθεστέρου κομματισμοῦ.

Εὐτυχῶς εἶναι πρόσφατον τὸ παρελθὸν καὶ πολὺ νωπὰ τὰ γεγονότα, ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἔχουν πέρασιν κουτοπόνηροι καὶ μὲ ὑποκρισίαν ἀθωότητος χρωματισμέναι προσπάθειαι πρὸς διαστροφὴν αὐτῶν.

Κ. Γ. Διὰ τοῦ ἀναμενομένου ἐξ Ἀθηνῶν Ταχυδρομείου στέλλονται πρὸς ἐκτέλεσιν τὰ διατάγματα ἀθρόων διδασκαλικῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν τὴν ἀρχὴν τῆς Κυβερνητικῆς προσπαθείας πρὸς ἐξυγίανσιν τῆς δημοτ. ἐκπαιδεύσεως.

ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΣΤ. ΡΟΔΟΠΗ
Θεραπεία τῆς Συφιλίδος δι' ἐνέσεων ἐνδοφλεβίων
606
Γερμανικοῦ καὶ Γαλλικοῦ ἀκινδύνου καὶ δι' ἐνέσεων ὑδραργυρικῶν νέας σκευασίας ἐντελῶς ἀνωδύνου

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Αἱ δημοσιευόμεναι εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν «Πατρίδα» κατηγορηματικαὶ δηλώσεις περὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ν' ἀπόσχῃ ὁριστικῶς τῆς πολιτικῆς, ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν παρεφρόνησεν, ὡς διεδόθη, ὁ κ. Βενιζέλος, ἀλλ' οἱ φίλοι του, οἵτινες τὸν ἀναμένουν νὰ «σώσῃ» καὶ πάλιν τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς στομάχους των.

—ο—

Ὁ βενιζελικὸς τύπος θρηνεῖ διὰ τὴν βραδύτητα, μεθ' ἧς προχωροῦν αἱ ἐργασίαι πρὸς γεφύρωσιν τοῦ [illegible], τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, δὲν ἤρξεν οὔτε χθές, οὔτε ὁ κτίστης τῆς Νικαίας [illegible] ἀνικανότητα τοῦ ἐργολάβου, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Ράλλη, ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ τόσον ἤδη ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν στομάχων ἐπιθυμητὸν ἔργον.

Ὁ βενιζελικὸς τύπος ἴσως νὰ ἔχῃ δίκαιον. Ὑποθέτομεν δὲ ὅτι ἂν ἡ ἐργοληψία ἀνετίθετο εἰς τὸν κ. Γύπαρην — τιμιώτατον, ὡς γνωστόν, εἰς τὰς μετὰ τοῦ Κράτους δοσοληψίας του, ἐργολάβον — καλούμενον νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, ἡ γεφύρωσις θὰ συνετελεῖτο τάχιστα, ἄνευ ἐγχειρήσεως καὶ διακοπῆς ἐργασίας, ὅπως λέγει καὶ ὁ κ. Πρωμπονᾶς.

—ο—

Ἀποφασίσασα ἡ ἐγχώριος ἐφημερίς τῶν φιλελευθέρων [illegible] μαχικῶν [illegible] ν' ἀποστομώσῃ ἡμᾶς [illegible] Κρητῶν τινων ὑπαλλήλων μᾶς ἐρωτᾷ ἂν οἱ ἐν νέᾳ συμπολῖται κ.κ. Μιν. Πετσοχάκις, Ἐμ. Ζαχαράκις, Εὐστρ. Φωτάκις, Ν. Ἀσκούτσης, Μιχ. Πενθερουδάκις, Λυσ. Πετυχάκις, Κ. Λίτινας, Δ. Βεργίτσης καὶ Νικ. Καλοειδᾶς, δὲν θ' ἀπετέλουν τιμὴν [illegible] ὑπάλληλοι οἱουδήποτε Κράτους.

Μὴ δυνάμενοι νὰ ἔχωμεν ἀντίρρησιν εἰμὴ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ 2)9 τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων συμπολιτῶν, ρίπτομεν κατὰ τῆς ἰσχνῆς κεφαλῆς τῆς συμπολίτιδος τοὺς κ.κ. Ἰωσ. Κούνδουρον, Νικ. Κωνσταντουρέλην, Γεώρ. Λουκάκην τέως δικαστήν, Τσούρδον, Γύπαρην, Παπαραλλάκην, ἀξιωματικοὺς καὶ τὴν ἀγέλην τῶν ὀργανωτῶν χωροφυλάκων καὶ ἐρωτῶμεν, ἂν οἱ κύριοι οὗτοι δὲν θ' ἀπετέλουν στίγμα, ὡς ὑπάλληλοι, καὶ εἰς Κούρδων Βασίλειον ἀκόμη.